

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО БІБЛІОГРАФІТ

"BIBLOS"

UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICAJ.

Address: "BIBLOS" 238 E. 67th St. NYC 3.

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$2.00

Editor: N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

Ч. 4. (107)

diasporiana.org.ua

ЖОВТЕНЬ - ГРУДЕНЬ 1964

РІК X.

... у 50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

О. Маковей

В ГОРАХ ГРІМ ГУДЕ...

В горах грім гуде, хоч земля паде,
Землю спороли гармати,
Гримить війна, дуднить луна,
Стогнути ранені Карпати.

Лютий кат прийшов проливати кров,
Взяти народ наш в неволю,
І море сліз у край приніс:
Розбій і смерть і недолю.

Хто живий вставай, боронити край,
Вкритий вогнем і мерцями.
Не буде тобі сумно у борбі —
Між Січовими Стрільцями!

О. Олесь

Радіс Київ, сяє Львів,
Ярмо Пахів і Москалів
Свідас вільна Україна
Але, козаче, позір май...
Коли ти любиш рідний край!

НЕ ПОРА!

Не пора, не пора, не пора —
Москалеві й ляхові служить!
Довершилась Україні кривда стара,
Нам пора для України жити!

ГІМН УСС-ів

Гей, у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна замурілася..
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну
гей, гей, розвеселимо!

О. Бабій

МАКІВКА

Мандрівнику! Иди до верхів
Вклонися тіням тих борців,
Цо прагнули у люту дінину
Піднити склонену калину.
Розвеселити Україну!

Огляд книжок і рецензій

Д-р Микола Сидор Чарторийський:

ТВОРЧІСТЬ ТРОХИМА ПАСІЧНИКА

Поява Трохима Пасічника, як поета, в нашій українській літературі – явище небуденне. Ми не представляємо його тут уперше, бо хто інтересується українською літературою, той, напевно мав можливість запізнатися з його двома надзвичайно інтересними книгами; а це "Петро Гордієнко" епопея; частина II: Рідний Гомін", Нью Йорк, 1957.

Однак перша частина цієї епопеї появилася була в Празі 1944 р. але в наслідок воєнних дій майже весь наклад загинув; це була і є *перша українська епопея взагалі!* Знаємо, що прикінці цього року або зпочатком наступного, появиться ця перша частина епопеї другим виданням, а решта (що 5 частин, бо усіх має бути 7 великих книг) жде на свого видавця. Так виглядає справа з появою першої української епопеї "Петро Гордієнко", зміст якої ми не беремося обговорювати на цьому місці тому, що ми хочемо спершу в нашій статті обговорити появу першого, більшого друкованого твору Т. Пасічника, а це твору "По всій Україні", поема, друге видання, Нью Йорк, 1964, с. 193: З кепаг.

Перше видання поеми "По всій Україні" з'явилося також у Празі 1944 р. у в-ві "Геррозе", але увесь наклад попав у руки московських більшовиків.

Ось що писав до мене про початки своєї творчості проф. Трохим Пасічник: "...*Почав я взагалі писати поетії десь у 1913-14-у році. Під час української визвольної боротьби я увесь час мріяв на писати більший твір (більше положно). Мріяв, що буде самостійна Україна, і я зможу свої твори видати...*"

Та сталося інакше. Автор не лише, що не вдав своїх творів – але під час відступу, переходячи річку Збруч, загубив, чи втопив у річці все, що мав. Так опинився Т. Пасічник у 1921 році в Польщі.

У 1922 році поселився Автор у Луці біля Самбора і тут почав у нових обставинах свій твір – поему "По всій Україні". Ця поема, як висловився Шан. Автор, мала бути підсумком його минулого праці-творчості й запереченням усього того антинаціонального руху, що відбувався в Україні. Це був час "червоніння" жовтнів, Тичин та "Інтернаціоналу", а поема "По всій Україні" вже в задумі автора мала бути твором наскрізь національним і то національним у географічному, історичному та фоremному змислі: поетично від народності пісні почес р складні сучасні строфі та ритми.

І, справді, читаючи уважно поему "По всій Україні" не можна, ані не відчути, ані не добачити тогс кольосального розгону, де ця композиція твору прямо нагадує нам радше музичний твір, а героєм, у цьому прекрасному творі є ніхто інший, але *весь Український Нарід!* Той "Він" – це герой і Київщини і Поділля, і Волині і Галичини і Закарпаття, словом заступає він суцільну українську верству, як ідейно, так побутове, так і суспільно, а у всьому просеює та домінуючий християнський світогляд, християнська мораль та філософія!

По всій Україні – це піан-гимн і хвала в часі і просторі для кожної української людини, для її життя, праці і боротьби за Волю!

А, ось що каже Герой поеми своїй дружині, наче в заповіті :

"Будь щаслива, єдина, кохана моя!
 Скоро дійдеш і ти свого краю...
 Хай тобі Україна зорек сіл,
 Хай людина буде твоїм раем!
 Пам'ятай... Ми ніколи, ніколи не смрехимо:
 Ми живе джерело поколінням,
 Ми свій розум і серце і силу зберемо
 І даю ім, як власне сумління.
 І дитину свою лиши на творче життя
 Я, ємірахчи, благословляю.
 В ній усе: Україну, людину, Буття,
 Всі надії й життя прославляю...
 Так... Прощай, моя рідна, на віки прощай!
 Я скінчив свою доєгу дорогу,
 Свою довгу дорогу пройшов докінця...
 Я знайшов свого рідного Бога!" (ст. 179)

Виявом головної ідеї твору є Бог, Україна, людина. До цього всього без виїмку прямує: думи, казки, події, мрії; а центральне усіх цих, порушених питань є Україна.

"Замовкала бабуся... Сказали старі:
 "Наступає остання наша година.

 Ви ж, що залишились тут, спережіть ці могили,
 свята вівтарі,
 Де щодня в молитвах го:онить, в дзвонах лине
 Вся Україна!"

А, ось що молоді відповіли-сказали:

"І будемо аж до смерти трикати незаплямдзений
 стяг,
 І будемо ми аж до смерти усі пам'ятати, що сина,
 Лиш вірного сина полюбитъ свята Україна!"

І справді, лише вірного сина полюбить вся Україна; на жаль є у нас ще аж-багато таких, що їх не може полюбити вся Україна, лише тому, що не всі це собі своїми вчинками заслужили.

Знова ж маленькі ось що сказали, коли бабуся замовкала:

"Бабусенька нам тум казала,
 що нас народили могили...
 Казала, що ми, усі діми,
 Росли у степу пожіж квітами.
 Від неї ми чули про сонце,
 Від неї ми чули про волю,
 Від неї ми чули, що кожній дитині
 Молитися огові треба за рай-Україну,
 що тих лише сонцем засле лиць,
 що рідну ю землю полюблить!" (ст. 143)

Оце є отої ляйтмотив чудової поеми Трхима Насічника "По всій Україні"!

Автор у своїй поемі висловлює віру в Бога й Божу Правду, а зокрема віру в нашу національну Правду. Недаром герой поети говорить:

"Рідний Народе!
Свята Україно!
Ми правди твоєї борці!
Гайбільну ми втіху толі всі візчуєм, як ляже-
мо мертві,
Як рани і муки притомлють осанна в мерців:
Твоїм воскресінням всі будуть безсмертні." (ст. 98)

Ми свідомо пілкresili останній рядок. Єо, коли б ця істину в минулому і сучасному всі розуміли й нек були перейняті в житті своїм, — ми сьогодні були б вільні між вільними господарями своєї землі.

Автор у своїй вірі, у своєї візії, що випливає з глибин доброго серця, претекає воскресіння Правди — України.

*Проїшли роки, і сталося неминуче.
Чужинці зникли, силу загубивши,
Люди болю радісну віталі,
Життя правовіве — людське воскресіння.* (ст. 136)

Україна, в змісті поеми, є її самостійна і Собирає Зеркава, бо настали нові часи, і тепер немає більше місця на "Панські жарти" на теренах від Карпат до Кавказу!

Твір цей присвятив Автор українському народові, бо й так воно є, бо тут бере участь весь наш народ у боротьбі. І, хоч у часі, як цей твір появився, немає всієї на різних землях, однак Україна не вмерла, вона живе, й тому Автор про кінці поеми так має нове покоління

*"Її надія — син з осім'ми
даємо у школі. Він єдиний
В майбутнім буде між людьми
Боротися за Україну.
Ще рік, ще день, одна ще мініть —
І зникне гнім, занєба, прокляття.
По всій землі загомонить
Всевукраїнське рідне сяло.* (ст. 136)

Остання строфа дуже нагадує формулю Тичини "Сонячні Елярнети" — але на нашу думку, ідея твору нічого не має спільногого з насторожами Гичини. Тут — Бог, Україна, людина, а в Тичини — "Ні зеєкі Пак, ні голуб-дух".

Читач, що візьме то рук поему "По всій Україні" напевно зверне увагу не лише на зміст твору, на його ідейні залежності але й на форму поеми, на її три властивості композиції, будова строф і ритміка.

Композиція хронологічна; все розвивається у творі, як в дійсному житті. Так як чергувалися полії, само життя та настрої і обставини, — так у парі з ним чергуються теж поетичні оформлення — побудова строф та ритмів.

Настрій у "Заспіві":

*"По всій Україні весело з вітражи
Співають прозорі струнки говіркі.*

*В емалях весняних малюються храми,
Налісом верхіття у сріблі струнки."*

Зут ритм — чотиростопсвій амфібрахій, строфа — чотирорядкова з перехресними римами: вітражи-храми(жіночі); гомінкі-струнки — і чоловічі,

(2. бузе)

Д-р Ол. Соколовин:

УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНА ВЛАДА НА БУКОВИНІ В 1918 Р.

Новосівський, Іван, д-р. Нью Йорк,
Українська Буковинська Громада /
в Нью Йорку, 1964. с. 56, ілюстр /

Українська державно-правна публіцистика збагатилася новою публікацією. Суддя д-р Іван Новосівський опрацював повише згадану працю, що є відбиткою з "Правничого Вісника" книга ч. 2. 1963. Праця ця це гарне видання, оформлене англомовною у титулі сторінкою і коштує 1.50 у продажі.

Про листопадовий переворот на Буковині в 1918 р. є мало написано, і тому ця публікація заповінє прогалину в нашій історії якраз у тому часі, коли румунські сателіти знову підносять голову й заявляють свої апетити на частину українських у повному розумінні земель, що під сучасну пору знаходяться в складі УРСР. Тож пригадка тих подій дає новий матеріал для оборони святих прав соборності українських земель, урочисто з'єднаних Актом 22 січня 1919 р. в Золотоверхіх Києві.

Опираючись на Вілсонівських засадах самовизначення народів, українці Зеленої Буковини скликали 13 жовтня 1918 року в Чернівцях конференцік усіх українських політичних партій Буковини, на якій домагалися того права й для Буковини, як невід'ємної частини України. На збори Української Львівської Конституантії від 17-18 жовтня 1918 року, прибула чисельна Буковинська делегація та спільно схвалила Статут Української Національної Ради. Тоді проголошено створити українську державу та Буковинську секцію Укр. Наци. Ради. Її очолив 25. X. 1918 р. проф. Омелян Попович, як голова Краєвого Комітету.

Дня 6. XI. 1918 р. в Чернівцях українці перебрали владу у свої руки, а Крайовий комітет перезвали на Українську Національну Раду й із цієї нагоди видали відозву до народу. Тоді поділено Буковину на українську - північну, та румунську - полуденеву частину. Саме ті пізні автор докладно описує на основі, рідкісних тепер документів та видань.

Однаке румунські шовіністи з Флондором у проводі, звернулися до Румунії з проханням зайняти Буковину. Укороті Буковину залила румунська армія й опанувала її коло 28 листопада 1918 року.

Та все ж той хоч коротко триваючий стан української державності на Буковині глибоко зворушив національне сумління українського населення на довгі роки. Навіть 10-річний стан облоги, проголошений румунами на Буковині, не дав їм бажаніх успіхів у посиленій акції румунізації української Буковини.

В додатах до цієї праці знаходимо рідкісні документи, як текст Статуту Української Національної Ради, запований за часописом "Буковина" від 25. X. 1918 року. Резолюції Львівської Конституантії від 19. X. 1918 року; Маніфести Крайового Комітету з 27/X/1918 року та від 15/XI/1918 року; Протокол про перебрання влади на Буковині від 6. XI. 1918 року; Прокламації О. Поповича та А. Ончула, й Тимчасовий основний закон про державну самостійність укр. земель б. Австро-Угорської Монархії, ухвалений УНРадою від 13. XI. 1918 р.

Праця закінчується бібліографією та коротким англомовним змістом. Її на нашу думку, треба б невідкладно виходити та мові англійській.

М. Сидор Чарторийський:

К Н Я Ж А Р У С Ъ – У К Р А І Н А . . .

Чубатий, Микола: *Княжа Русь - Україна та виникнення трьох східнослов'янських націй. Записки НТШ, том 178, Нк Йоғк-Прич 1964, видання Організації Оборони Чотирьох Свобід України, ст. 160: б чап-вставок; ціна 2.50 дол.*

Вже на початку цієї статті мушу признати, що праця ця заповнює собою велику прогалину в нашій історіографії, і тим більше заслуговує собі нашої уваги.

Питання про виникнення трьох східнослов'янських народів хоч, здавалося, що було для кожного обізнаного з історією України, ясне, то ніде правди діти, ми не мали тієї теми ані достатньо виясненої, а що більше, не було в нас окремої основної праці, щоб нею ми могли послуговуватися та на ню по кликатися, і при її помочі опровергувати московські фальші, що їх поширяють, як науку про "походження трьох Русей".

Історична монографія проф. М. Чубатого, що є визначним істориком церкви і знавцем та дослідником середневіччя – є надзвичайно цінним вкладом, а я ще додаю, і остаточним виясненням для нас і для чужинців, саме питання, як виникли народи: український, білоруський та московський(російський)? Це відповідь ми знаходимо в праці проф. М. Чубатого, що є основана на археологічних, географічних(стек-лісостеп-ліси) та історичних джерелах.

Етногенеза цих трьох народів є різна. Наприклад *українці* заселяли північну частину степової та лісової смугі від палеолітичної доби, що слідували по собі: трипільські племена, після них – анти, а ще пізніше (після антив)-руські племена, що є нашими попередниками. *Білорусини* оформлювалися трохи в пізнішому часі в лісовій смузі над р. Двіною-Німаном і верхім Дніпром; а в східній частині верхньої Волги(лісова смуга) – пізніше почав формуватися *московський(російський)* нарід, що постав із мішанин фінських племен – меря, мордва, весь – та з слов'янських; з тих мішанин постали князівства Рязанське, Муромське, Володимирське та Сузdalське. Коли ж Київ зайніли варяги в 879 році, то нкязь Олег(варяг) з'єднав ті народи при помочі єдиної Київської Держави, яка держала їх силою центральної державної влади, християнською вірою, економічними спільними інтересами та зростом культури. Мені здається однаке, що в тих часах християнська культура ще могла бути об'єднуючим чинником різних племен, бо деякі з тих племен дуже довго обстоювали свою поганську віру, і не хотіли добровільно приймати ані християнської *віри*, ні культури!

Однак в наслідок поділу цієї держави на уділи поміж синів Ярослава Мудрого, почали діяти відосередні сили і це дало початок занепадові цієї Київської імперії. Так відійшла Білорусь, а за унуків Володимира Мономаха прикінці 12-го ст. постала суздалсько-володимирська держава – центр московського народу та зародок їхньої держави, зовсім відмінної культурою, способом життя і побутом від Київської Русі. Знова ж білоруські землі об'єдналися аж в 14 ст. під Литвою в одну організаційну цілком спаяну одиницю.

Це перша того роду книжка, що в синтетичнім опрацюванні є гідною відповіддю на московські лже-вчення про походження т. зв. *трьох Русей*. А Шан.Авторові від нас ширя віячність.

стоїть гора високая

Обробка Ф. НАДЕНЕНКА

Повільно

The musical score consists of three staves of music. The top staff is for voice and piano, starting with a dynamic of *mf*. The middle staff is for piano, featuring chords and dynamics *p*, *pp*, and *p*. The bottom staff is also for piano. The lyrics are integrated into the vocal line:

Сто - їть го - ра ви -
- со - ка - я, по - під го - ро - ю гай,

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО "ГОВЕРЛЯ"

НЮ ЙОРК · ЗДА

1964

dim.

гай... Зе - ле - ний гай, гу - сте - сенъ_кий, не - на - че

справ - ді рай!

Зе - ле - ний гай, гу -

ste - сенъ_кий, не - на - че справ - ді рай!

dim.

p

mf

p

mf

pp

БАЛАМУТЕ

Обробка В. КОСЕНКА

Moderato

The musical score consists of five staves of music. The top staff is for the piano, showing chords and bass notes. The second staff is for the soprano voice, with lyrics in Ukrainian. The third staff is also for the soprano. The fourth staff is for the piano. The fifth staff is for the soprano, continuing the lyrics.

Piano Part (Top Staff):

- Key signature: G major (one sharp).
- Time signature: Common time (indicated by '8').
- Tempo: Moderato.
- Instrumentation: Piano (indicated by a treble clef and a bass clef).

Soprano Part (Second Staff):

- Key signature: G major (one sharp).
- Time signature: Common time (indicated by '8').
- Tempo: Moderato.
- Instrumentation: Soprano (indicated by a soprano clef).

Soprano Part (Third Staff):

- Key signature: G major (one sharp).
- Time signature: Common time (indicated by '8').
- Tempo: Moderato.
- Instrumentation: Soprano (indicated by a soprano clef).

Piano Part (Fourth Staff):

- Key signature: G major (one sharp).
- Time signature: Common time (indicated by '8').
- Tempo: Moderato.
- Instrumentation: Piano (indicated by a treble clef and a bass clef).

Soprano Part (Fifth Staff):

- Key signature: G major (one sharp).
- Time signature: Common time (indicated by '8').
- Tempo: Moderato.
- Instrumentation: Soprano (indicated by a soprano clef).

Lyrics:

1. Ба - ла - му - те, і - дізха - ти, хо - чеш ме - не за - ко - ха - ти,
за - ко - ха - ти та ї за - бу - ти. Всі ви, хлон - ці, ба - ла - му - ти!

cresc.

Баламуте, іди з хати,
 Хочеш мене закохати,
 Закохати та й забути.
 Всі ви, хлопці, баламути! } *Двічі*

Поки тебе не любила,
 Тоді в світі тільки й жила,
 А тепер я гірко плачу,
 Поки тебе не побачу. } *Двічі*

Баламуте всього світу,
 Баламутиш мої літа,
 Баламутиш мою душу,
 Через тебе плакать мушу. } *Двічі*

Д-р Ол. Соколишин:

ПРАВНИЧИЙ ВІСНИК

Книга 3. Ню Йорк, Товариство Українських Правників в ЗЛА, 1963, ст. 256,

Мені, як членові рел-колегії *Правничого Вісника*, не випадало б писати огляд пісім другої книги. Але вже минуло багато часу, а наша преса нічого про це не згадує. Тому почуваюся до обов'язку, як бібліотекар, про цю небулезну працю пото написати для заложення вилавні ліяльності укр. правників у вільному світі, зокрема в ЗЛА. Ця неперіодична публікація досить довго підготувалася, а теж з причини фінансів довго друкувалася. Появилася вона після 7 річної перерви аж в 1962 63 р. в луже обширному вилавні аж на 256 сторін, а перша книга з 1955 р. мала лише 118 ст..

Нікому добре можна б було той матеріал поділити й вилати, багато раніше, але й це треба поглядати, що наші правники проводжують традицію укр. правничої публікації й тим же заслуговують на підтримку нашого громадянства. Це ж слина укр. павничача його ролу взагалі публікація у світі, й вона не поважний вклад в цілість укр. культури. Появу згаданого Збірника можна завлячувати впершу чергу Голові Т-ва Укр. Правників у ЗЛА Д-р Б. Дзеровичеві та рел-колегії. Редакційне оформлення належить д-р В. Маркусеві, що на жаль мою поминув, а натомість дав аж лай свої статті. Значить, як кажуть у нас *кохна рука собі криє*. Це не було б ще так дуже прикро, прикріше є те, що він написав п. н. "Володимир Корецький - перший український суддя міжнародного Трибуналу в Газі" - статтю контроверзійну: бо не вілповідає правді-дійсності. Корецький був советським юристом, радником сов. делегації на Чен. Асамблеї О.Н., як советський юрист; всі свої праці писав він московською мовою й тому називати його українцем є не вірно. Та це вияснення лише на маргінесі, бо я є член рел-колегії, отнак не знав я, що така стаття буде поміщена, бо список статей її не передбачав. Сам автор правильно пояс, що він там заступав СССР, отже імперську Москву, а не Україну, УРСР.

Книга починається коротким словом від Редакції, й далі має такі розділи: 1. До 45-річчя Української Держави 1917-20 рр 2. З історії Українського Гравеса, 33 чинного просос УССР, 4. Адміністрація, 5. Способи, 6. Ароніка, 7. Рецензії і бібліографія та скорочений зміст книги англ. мовою на 11 сторін.

1. Розділ містить фахову розвідку проф. М. Чубатого: *Про етапи підслуги Акту в Самостійності і Соборності 1918-1919 рр*, де автор затвержує право самовизначення народів, віднесене між Українським Центральним Радою і Тимчасовим урядом Росії з 1917 року; праця про автономістичеські та самостійнікі у Центральній Раді; про територіальні та історично-правні основи України від часів Київської Руси-України й ЗУНР, зокрема Акту Соборності українських земель від 22 січня 1919, в яких автор у тому часі брав особисто участь.

Проф. Я. Зозуля написав спогад та огляд полій: *Кінець російської влади на Україні*, д-р В. Маркусъ помістив статтю: *Досвід, і традиції дипломатії УНР*, Покійний д-р Юліян Налисник дав у Збірнику спогад: *Перше Міністерство Закордонних Справ України, та перше посольство України в Болгарії*, суддя - д-р Іван Новосівський помістив оригінальну студію: *Українська державна влада на Буковині у 1918 р.* з золотками та гарною бібліографією того мало відомого в українській державно-правній літературі й мемуаристиці чину української Буковини. Зчерики є Б. Невицького: *Спомин про перебрання влади в Дрогобичі 1. Листопада 1918 року* тут статтю треба б було включити в Збірник Дрогобицьчини, якщо б такий появився.

В. Бучацький пише проф. Декілька фактів з історії Лемківщини 1918-20 рр" та Д-р В. Трембіцький: Українська Держава у фактах і документах".

ІІ-й розділ про Історію укр. права розпочинається розвідкою проф. Б. Галайчука: Основні розвоєві напрямки державно-правового устрою України", і Д-ра Я. Падоха: "З минулого української адвокатури" і ця стаття більше надавалася б до 4-го розділу про Адвокатуру.

Але цей найголовніший розділ є найслабше зарепрезентованій. До цього розділу мала б входити й моя стаття п.н. "Розетточок історії правничих наук у ВУАН за Академіка М. Василенка" яку, поєднано, оформлювач відмінно уважав за доцільне не помістити, не знати з яких причин; чи не тому, що ми не є політичні однодумці. Я, як і він є членами НТШ, й тому не слід було так поступати. Запропонував його для впорядчика Збірника д-р Я. Падох, отнаке він показався не зовсім об'єктивним у підбирації, як теж в оформлені Збірника, забагато там матеріалів про УНРаду, а про Гетьмана та Миректорію майже нічого.

Розділ третий: З чинного права УССР, обіймає дві статті: Д. Левчук: Політично-правне становище профспілок у СССР і Україні" та О. Семененко: "Українська міліція в судах України", розділ є теж слабо заступлений. Тут було pole до попису для оформлення збірника, який займається переважно цією тематикою. Може найкраще є заступлений четвертий розділ: Адвокатура. Розпочинає його покійний адв. Лев Ганкевич статтею: "Адвокатура-професія, суспільна роль і етика", Д-ра Костя Панківського: "Сторінки з історії союзу українських адвокатів і української адвокатури в Галичині", та В. Бемка: Українська Палестра Бережанської судової окружності "її доля".

П'ятий розділ: Спогади - є теж слабувато заступлені, бо є лише один спомин М/Стронцицького "Одисея судді". Шостий розділ містить Хроніку; тут є статті Б. Дзеровича: "Товариство Українських Правників у ЗДА в 1955-1962 рр", він же голова Т-ва й то-у, стаття, має важне значення для історії укр. правників. С. Шевчук пише про "Об'єднання Українців-Правників Імігрантів у Канаді"; В. Пацлавський описав "Рейлейний вечір в честь 80-ліття д-ра Л. Ганкевича," що відбувся у Нью Йорку 23 вересня 1961 року, з якого помішено знимку.

Потім є стаття проф. Вас. Маркуся, контроверсійна згадка про Володимира Корецького більшовицького юриста. Останній розділ 7 містить рецензії і бібліографію. Тут входять Я. Левицького огляду журналу "Радянське Право" доц. д-ра Юрія Фединського "Право в словниковій частині Енциклопедії Українознавства. 1-2 ти". Німецький журнал про наше видання та бібліографії на дві сторінки теж слабо заступлена й зладжена на скору руку. Закінчується збірник перекладом статтей на англ. мову в скороченнях, ст. 247-255, та вкладена сторінка поправок.

Без огляду на ті недоліки, збірник є поважним вкладом в укр. правничу публіцистику й тому треба побажати управі товариства на далі проважувати в меншому сторінковому вигляді, але час тіше видавання збірника.

Треба реагувати на всі прояви правного життя в підяремній Україні, але немає потреби захоплюватися Корецьким і подібними вислужниками червоної імперської Москви.

Ось тепер за Хрущова відновлено московський шовінізм, як і за Сталіна, і це є ті "реалізми", яких недобачають деякі, наші, політики й угрупування у вільному світі.

Де великого московського злочину в Україні є ліквідація і заборона Міністерства Юстиції УССР, і до цього питання треба було зайняти становище, а не до Корецького. Про ліквідацію Міністерства Юстиції УССР говорила Київське радіо від 26.6.1964р

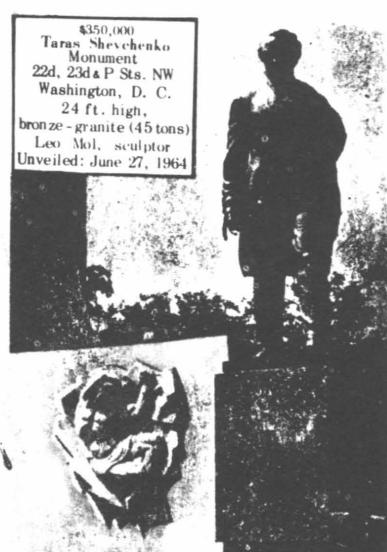
НОВІ ВИДАННЯ

46. Федорович, М., проф. ДУХОВІ СКАРБИ. Збірка світоточних нарисів. Українська Православна Церква в С.Ш.А. Науково-Богословський Інститут. Нью-Йорк-Баунлінг Брук, 1964.. Ст. 72
47. Млиновецький, Роман; НАРИСИ з старолавньої та давньої Історії Українського Народу. Українське Наукове видавництво, (Летройт), 1964. Друкарня Йогос Монхен, Німеччина. Сторін 222 + одна вставка - мапа. іл.
48. Корчмарик, Богдан, Зранко, Ір: ДУХОВІ впливи Києва на Московщину в добу Гетьманської України. Видано Науковим Товариством імені Шевченка. Бібліотека Українознавства Т.ХУ. Нью-Йорк, 1964, ст. 146: 2нп
49. Шевчук, Тетяна: НА ПРЕСТИЛУ МАЙБУТНІХ ДІВ. Поезії (Вінніпег) 1964 рік Сторін 79: 1 непаг. з портретом авторки.
50. Чубатий, Микола: КНЯЖА РУСЬ У КРАЇНІ НА - та виникнення трьох східнослов'янських націй. Записки Наукового Товариства ім. Шевченка. Том CLXXVIII. Праці Філософічно-Історическої Секції. Нью-Йорк-Париж, 1964. Видання Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ССЧУ). Сторін 159: 1 непаг. + 6 однокольорових мап.
51. ЛІТНИК ВОЛІНІ Науково-популярний Збірник Волинезнавства. Редакція Колегія. Видає Інститут Дослідів в Волині.. Рік. VII. Число 7. Вінніпег, Канада, 1964. Сторін 128. Ціна дол. 2.- (3 ілюстраціями).
52. НАРОДНЕ СЛОВО . Збірник сучасного українського фольклору. Упорядкування, передмова, вступи і примітки Юр. Сененка. Видання Союзу Земель Соборної України Селянської Партиї Нью-Йорк-Монхен, 1964 Сторін 128.
53. Марунчак, М., Г.: КАНАДІЙСЬКА ТЕРЕБОВЛЯ. Місце півночі української Служби Божої в Канаді. Вінніпег, 1964. Загальна Бібліотека "УКТ". Сторін 40. З ілюстраціями в тексті.
54. Gregorovich, Andrew; BOOKS ON UKRAINE and the UKRAINIANS. A Selected Annotated List of 200 Books in English, French, German and Spanish Compiled by... Ukrainian National Youth Federation of Canada. Toronto, 1964. pp 30.
55. Парфановия, Софія: ТАКИЙ ВІН БУВ. Історія одного пса. Повість для молоді. Нью-Йорк, 1964. Ст. 196. Видано 2000 примірників.
56. Широх, Саломія, д-р, ЧСВВ: ПОГЛЯД НА ІСТОРИЮ та виховну діяльність монахинь Василіянок. Друге видання. Рим, 1964. Бібліотека наукових і популярних творів монахинь Василіянок, виходить під проводом Архімандритської Ради, том III. Сторін 254: 2 непаг. Ціна 5 дол. (Ілюстр. видання).
57. Парфанович, Софія: ЧАРІВНА ДЕРЕСА. Оповідання й нариси . Чікаго, 1964. Сторін 204, видано 1000 примірників.
58. Чекмановський, А.: ВІКИ ПЛИВУТЬ НАД КИЄВОМ. "Наша Батьківщина", Нью-Йорк, 1964. Сторін 180: 4 непаг.
59. Маланюк, Євген: СЕРДЕНЬ. Поезій книга IX. Видавництво Нью-Йорської Групи. Нью-Йорк, 1964. Сторін 72, ціна прим. 2 дол
60. UKRAINIANS IN CANADA, Ukrainian National Youth Federation of Canada. Edited by A. Gregorovich, Toronto, 1964 p. 10
61. КАРТА УКРАЇНИ Мірило 1:2000000, видання "Говерла", Н. Й. 1964 (чорний коліор; має міста та села! ціна 1д.

ДОВІДНИК

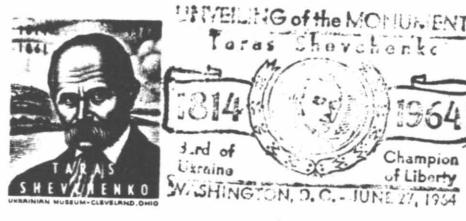
1. *Конгресові ВІСТИ*. Рік 1., ч. 1. 27. червня 1964.. Видання Українського Конгресового Комітету в Нью Йорку. Сторін 16/ даром/. Ілюстр. видання.
2. *МАЛІЙ СЕМІНАРІСТ*. Журнал Малої Семінарії в Римі. Рік 1964. Ч. 9. Видає Мала Семінарія в Римі. Сторін 36 + 4 ілюстрацій + 4 обгортака.
3. *L'EST EUROPEEN*, *Problemes Actuels - Notes Historiques*. Juin 1964, 3e Année No 30. Edité par l'Union des Ukrainiennes de France. pp 33.
4. *Meditations in Time of Sickness* (by Rev. N. Fedorovich) pp 8., 1964 .
5. *Dacrament of Holy Baptism*, by Rev. N. Fedorovich, 1964, pp.4..
6. ШІХ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ видає Товариство Української Православної Молоді ім. Св. Первомученика Архидиякона Стефана в США в ч. 3(14) Нью Йорк, серпень 1964 (перше друковане число, бо попередні були циклостильовані). Редактує Колегія, сторін 32.
7. *MONUMENT OF TARAS SHEVCHENKO*. Published by Ukrainian Information Service, Washington, D.C. 1964 (Postcard in colors).
8. ВІДКРИТЯ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОУ у Вашингтоні 27 червня 1964
Нью Йорк. Видання Комітету Нам. Шевченкові у Нью Йорку (один кольор чорний)
9. ТАРАС ШЕВЧЕНКО. Двокольорова карточка-поштівка "Пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні 1814-1964. В-о Арка, Нью Йорк. З. Д. А.
10. *SANCTUARY of the St. Nicholas Ukrainian Orthodox Church*. Monedsen Penna. 1964 (Postcard in colors).
11. Козак, Е.: РІЗДВЯНИ ГОСТИ. "Хвили Дністра", Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964.
12. Козак, Е.: РОЖДСТВО В КАТАКОМЕАХ. "Хвили Дністра", Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964.
13. Козак, Е.: ДО ВИФЛЕЄМУ СІНІШІМ ВСІ НИНІ. "Д. Хвили Дністра". Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964.
14. Козак, Е.: РІЗДВО НА ГУЦУЛЬСЬКІЙ ПОЛОНИНІ. "Хвили Дністра". Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964.
15. Козак, Е.: ДАВНЯ КОЛЯДА В УКРАЇНІ. "Хвили Дністра". Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964. (Це є серія із 5 карточок).

UKRAINIAN MUSEUM, Department for Philately
4176 Spring Crest Drive - CLEVELAND, OHIO 44109

... our soul shall never perish,
Freedom knows no dying,
And the Greedy cannot harvest
Fields where seas are lying;
Cannot bind the living spirit,
Not the living word,
Cannot smirch the sacred glory
Of th'almighty Lord.

Taras Shevchenko: "The Caucasus", 1845
(Bard of Ukraine, Europe's Freedom Fighter)

ТРАГІЧНИЙ ДЕНЬ АРМІЇ УНРЕСПУБЛІКИ

Дня 21 листопада 1921 р. більшевики під Базаром, на Родині, розстріляли 359 вояків Армії УНРЕСПУБЛІКИ, яких зловили в полон разом із групою воїнів УНРЕСПУБЛІКИ Другого Зимового Походу. Цей трагічний день Армії УНРЕСПУБЛІКИ поет Богдан Лепкий передав у вірші, який читається так:

ДО "359"

(Розстріляним під Базаром)

Сніть, хлонці, сніть! Сніть, хлонці, сніть!
Про долю волю тихо сніть,
Про долю волю вітчини,
Чи ж можуть бути країні син?
За рідний край, за край святий
Віддали ви вік молодий.
Віддали ви юнацькі син,
Винищений цвіт, життя весни.
Летіли ви, як ті вітри,
Ні мамин плач, ні крик сестри
Не зупинили вас на мить,
Цить, мамо, цить! Цить, сестро, цить!
Покликав нас Господній глас,
Ми йдем боротися за вас,
За чарів чар, за мрію мрій,
За волю йдем на перебій! . . .
І ви пішли, і без ваги,
Неначе льви, боролись ви.

Ішо кулі вам? і шо штики?
Ви юнаки! Ви козаки!
І ви пішли . . . І часлива путь!
І ви пішли, щоб не вернутъ . . .
Червоний штиць, кривавий пахв,
Стоять могили по полях.
Та прийде день, великий день,
День радості і день пісні,
І загуде свободи дзвін,
До вас підемо на поклон.
І там, де ви лягли кістями,
Прилижем вільними грудьми
І в наших тихих могилках
Замає наш побідний стяг . . .
Сніть, хлонці, сніть! Сніть, хлонці, сніть!
Про долю волю тихо сніть,
Про долю волю вітчини,
Чи ж можуть бути країні син?

Богдан Лепкий

Періодики в Україні

В 1964-му році в Києві газет українською мовою буде 9, а саме: "Зірка", "Літературна Україна", "Молодь України", "Патріот Батьківщини", "Радянська культура", "Радянська освіта", "Радянська Україна", "Радянський спорт", "Робітнича газета". Московською мовою буде 4 газети: "Вести с України", "Комсольське знамя", "Правда України" і "Рабочая газета".

Щодо журналів, то українською мовою буде принаймні 30 журналів, а саме: "Автоматика", "Барвінок", "Вітчизна", "Войов-

вичий атеїст", "Всесвіт", "Дніпро", "Дошкільне виховання", "Економіка Радянської України", "Жовтень", "Зміна", "Знання та праця", "Комуніст України", "Малятко", "Мистецтво", "Народна творчість", "Етнографія", "Наука життя", "Новини кіноекрану", "Перець", "Піонерія", "Пропага", "Радянська жінка", "Радянська школа", "Радянське літературо-знавство", "Радянське право", "Соціалістична культура", "Соціалістичне тваринництво", "Україна", "Українська мова й література в школі", "Фізкультура та спорт", "Хлібороб України".

лонных болезней", "Клиническая хирургия", "Коммунизм Украины", "Офтальмологический журнал", "Пионерія", "Порошковая металургия", "Промышленное строительство и инженерные сооружения", "Радуга", "Строительство и архитектура", "Уголь Украины", "Украинский математический журнал", "Украинский химический журнал".

МАДЯРСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

В Ужгороді вийшов з друку Українсько-мадярський словник за редакцією О. Рота, Ю. Сака і П. Чучки. Словник має 909 сторінок. Раніше уже появився був українсько-мадярський словник, що його склав Лорант Катона.

СЕРІЯ III.

МАПА ОКРУГИ ЗОЛОЧІВ - ЗАХІДНЯ УКРАЇНА

З означенням терену діяльності 7 "Районових Молочарень"
під наглядом Інженера Мирона Ганущевського
молочарського інспектора з осіком у Золотіві.

Стан за 1941-1944 роки.

МІРКА:

Інж. Мирон Ганущевський - Молочарський інспектор.

ПОЯСНЕННЯ

- Земельна філія
- Земельна одиниця
- Границя округи
- Границя району
- Більш шлях
- ріка
- Радгоспо Молочар
- філія Р.М.

Мапу цю видають:

"Братство бувших Маслосоюзників" у Філадельфії - Америці і
"Гурток бувших Маслосоюзників ім. Андрія Палія" в Едмонтоні - Канада
за відзначення 70-ліття Директора Маслосоюзу п. Андрія Мудрика (12 серпня 1963)